

Ἐπὶ τῆς προτεινομένης τροπολογίας τοῦ Σχ. Ν. περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ν 670/77 "περὶ κώδικος Συμβολαιογράφων.

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Ὡς γνωστὸν διὰ τοῦ Νόμου 723 "περὶ ἀντη/σεως διατάξεων τοῦ κώδικος τῶν Δικηγόρων" ἐθύγει μερὶς ἐκ τῶν ἤδη φουτῶντων εἰς τὰ Νομικὰ Τμήματα τῶν Νομικῶν Σχολῶν τοῦ Κράτους.

Ἐπειδὴ προσβάλλονται Γενικαὶ Ἀρχαὶ τοῦ Δικαίου, ὡς: α) τῆς μὴ ἀναδρομικότητος τοῦ Νόμου (Α.Κ. ἀρθρ. 2 α' Ὁ Νόμος ὁρίζει περὶ τοῦ μέλλοντος καὶ δὲν ἔχει ἀναδρομικὴν δύναμιν, διατηρεῖ δὲ τὴν ἰσχὺν τοῦ ἐνόσω ἔτερος κανῶν Δικαίου δὲν καταργῆσει αὐτὸν ρητῶς ἢ σιωπηρῶς) καὶ β) τῆς ἰσότητος (Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος τοῦ 1975 ἀρθρ. 4 § 1 «Οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ Νόμου» καὶ § 2 «Ἕλληνες καὶ Ἕλληνίδες ἔχουν ἴσα δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις»), εἰσαγομένης οὕτω διακρίσεως μεταξὺ πολιτῶν ἐχόντων τὰ αὐτὰ τυπικὰ προσόντα (πτυχίον Νομικῆς), μὲ μοναδικὸν κριτήριον τὴν ἡλικίαν,

Ἐπειδὴ τὸ δικαίωμα τῆς ἐργασίας προστατεύεται ὑπὸ τοῦ νῦν ἰσχύοντος Συντάγματος, τὸ ὁποῖον προβλέπει ὅτι τὸ κράτος ὑποχρεοῦται ὅπως μεριμνᾷ διὰ τὴν δημιουργίαν συνθηκῶν ἀπασχολήσεως πάντων τῶν πολιτῶν (Ἀρθρ. 22 § 1) καὶ ὅπως ἐγγυᾶται καὶ διασφαλίζει τὴν ἀκώλυτον ἄσκησιν, αὐτῶν (Ἀρθρ. 25 §§ 1, 2),

Ἐπειδὴ ὑπὸ τὸ καθεστῶς τῶν Ν.Δ. τῶν καταργησάντων τὰ ὄρια ἡλικίας διὰ τὴν εἴσοδον εἰς τοὺς Δικηγορικοὺς ἑλλόγους τῆς χώρας, οἱ ἐκ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν Νομοσχεδίου ἀποκλειόμενοι, ἐγκατέλειψαν πᾶσαν ἄλλην προσπάθειαν ἐπαγγελματικῶν προσανατολισμοῦ των, ἀναλώσαντες τοιοῦτοτρόπως τὰ παραγωγικότερα ἐτη τῆς ζωῆς των εἰς τὰς αἰουούσας τῆς Νομικῆς Σχολῆς, ἀποσκοπούντες νὰ στυδιοδρομήσουν εἰς νομικὰ ἐπαγγέλματα, ὡς τοῦ Δικηγόρου, Συμβολαιογράφου, Δικαστικοῦ,

Ἐπειδὴ ὁ πληθωρισμὸς εἰς τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα οὐ ἔδει νὰ ἀντιμετωπισθῇ ὄχι μόνον διὰ τῆς θεσπίσεως ὀρίου ἡλικίας εἰσόδου ἡλλὰ καὶ δι' ἄλλων κατὰ τὴν γνώμην μας μέτρων, πλέον οὐσιαστικῶν καὶ δικαιοτέρων, ὡς ἡ ἀναμόρφωσις τῶν νομικῶν σπουδῶν, ἡ θέσπισις ὀρίου ἡλικίας ἐξ ὀδου, ἡ παροχὴ συντάξεως ἐφ' ἑτοῦ εἰς τοὺς ἐξερχομένους κ.λ.π.,

Ἐπειδὴ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν ἐλευθέριον, ἡ δὲ ἐπιτυχία εἰς αὐτὸ στηρίζεται εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν συγκρότησιν καὶ εἰς τὰς ἐν γένει ἰκανότητας τοῦ πτυχιούχου, εἶναι ἀσυμβίβαστον νὰ καθιεροῦνται διατάξεις μεταβάσουσαι τοῦτο ἀπὸ ἐλευθέριον εἰς δημοσιοῦπαλληλικόν. Ἄλλωστε εἰς οὐδὲν ἄλλο ἐλευθέριον ἐπάγγελμα (ὡς τοῦ ἱατροῦ, μηχανικοῦ, φαρμακοποιοῦ κλπ.) ὑφίστανται παρόμοιοι περιορισμοί,

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς μελετωμένης ὑπὸ τῆς Πολιτείας Ἰδρύσεως νέων Νομικῶν Σχολῶν ἀποδεικνύεται ὅτι ὑπάρχει πνεῦμα διευρύνσεως τοῦ κλάδου,

Ἐπειδὴ ἀπυραίτητος προϋπόθεσις διὰ νὰ διορισθῇ πτυχιούχος Νομικῆς, ὡς Συμβολαιογράφος ἢ Δικαστικὸς, τυγχάνει ἡ λήψις τῆς ἀδείας τοῦ Δικηγορεῖν καὶ ἡ ἄσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος ἐπὶ τινα χρόνον, εὐλόγως ἐξάγεται τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ συζητούμενον μέτρον ἀχρηστεύει οὐσιαστικῶς, τὸ πτυχίον τῆς Νομικῆς, ἐφόσον οὔτε ὡς συμβολαιογράφοι οὔτε ὡς δικαστικοὶ κ.τ.λ. κατ' ἐξοχὴν λειτουργήματα διὰ πτυχιούχους Νομικῆς, δύνανται οἱ πληττόμενοι διὰ τοῦ ἐν λόγῳ νομοσχεδίου νὰ διορισθοῦν.

Ἐπειδὴ οἱ ἄνδρες φοιτῶντες εἰς τὰ διάφορα ἔτη σπουδῶν ἢ ἀκόμη καὶ ἐπὶ πτυχίῳ ἀρισκόμενοι, κλιττονταὶ ἀνεπινορθώτως ἐκ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν Σχεδίου Νόμου, καθὼς ἦτο λογικῶς ἀδύνατον νὰ προβλέψουν, ἐν Δημοκρατικῇ Πολιτείᾳ, ὅτι θὰ ἀπαστεροῦντο δικαιωμάτων κτηθέντων καὶ προστατευομένων ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος.

Ἐπειδὴ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ Προεδρίας Μιχ. Στασινοπούλου ἀπεφάνθη ὅτι αἰτὴ ὑφισταμένης (πρὸ τοῦ Ν. 4507/1966) ρητῆς περὶ τοῦ ἀντιθέτου διατάξεως, δὲν συντρέχει κώλυμα ἐκ τῆς ἡλικίας, πρὸς ἐγγραφὴν εἰς τὸ βιβλίον ἀσκουμένων ἔστω καὶ ἂν ὁ ἐνδιαφερόμενος ἔχει ὑπερβῆ τὸ 25ον ἔτος, ὅπερ ἀποτελεῖ τὸ ὄριον τῆς ἡλικίας πρὸς συμμετοχὴν εἰς διαγωνισμὸν πρὸς κτήσιν τῆς ἰδιότητος τοῦ δικηγόρου» (Ὁλ. 2830, 2831, 2832/1968), ἐξ οὗ καταδεικνύεται ὅτι οἱ περιορισμοὶ τοῦ Νόμου 4507/66 ὡς πρὸς τὸ ὄριον ἡλικίας ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία ἀσκουμένων καὶ συμμετοχῆς εἰς τὰς παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ ἐξετάσεις δὲν ἐπεξετείνοντο εἰς τοὺς πρὸ τῆς ἰσχύος τούτου εἰσαχθέντας εἰς τὰς Νομικὰς Σχολὰς τοῦ Κράτους.

Ἰδιαιτέρως δὲ ἐπειδὴ, ὅτε καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἡ Πολιτεία, ἠθέλησεν νὰ ρυθμίσῃ καὶ τὸ θέμα ὀρίου ἡλικίας, διὰ τοῦ Ν. 4507/66,

ἐθέσπισεν ἐν αὐτῷ μεταβατικὴν διάταξιν διὰ τῆς ὁμοίας ἢ ἰσχύος τοῦ ἐν λόγῳ Νόμου ἤρχιζεν μετὰ ἐξαιτίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του, προστατεύουσα οὕτω τὸ κεκτημένον δικαίωμα τῶν ἤδη φοιτῶντων ὅπως ἐγγραφῶσι εἰς τὰ παρὰ τοῖς Δικηγορικοῖς Συλλόγοις τηρούμενα κατὰ νόμον εἰδικὰ βιβλία ἀσκουμένων καὶ λάβωσι μέρος εἰς τὰς διεξαγομένους ἐξετάσεις ὑποψηφίων δικηγόρων.

Ἐπειδὴ ἡ μετὰ κοιννοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ σχεδίου τότε νόμου 723/77 εἶχεν ὁμόφωνα ἀπεδεχθῆ ὁμοίου περιεχομένου τροπολογία καὶ δὴ μὲ χρόνον 31/12/1978.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Προτείνομεν τὴν κάτωθι τροπολογίαν:

Ἡ παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Ν. 264/1976 περὶ τροποποιήσεως τοῦ κώδικος περὶ Δικηγόρων, τοῦ Κώδικος τῶν Συμβολαιογράφων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 17 τοῦ Ν. 723/1977 περὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ν.Δ. 3026/1954 "περὶ τοῦ Κώδικος τῶν Δικηγόρων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων" ἀντικαθίσταται καὶ αὐθις, ἀφ' ἧς ἔσχυσεν, ὡς ἀκολουθῶς:

"1. Οἱ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος φοιτητὰὶ νομικῶν τμημάτων, τῶν Νομικῶν Σχολῶν τῶν ἡμεδαπῶν Πανεπιστημίων, καθιστάμενοι πτυχιούχοι μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1977, δύναται νὰ ἐγγράφωσι εἰς τὰ βιβλία ἀσκουμένων Δικηγόρων καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 33 ἔτους τῆς ἡλικίας των καὶ νὰ μετέχουν τῶν ἐξετάσεων, ἐφ' ὅσον δὲν λαμβάνουν σύνταξιν ἐξ οἵασι δὴποτε πηγῆς".

2. Οἱ ἐμπέπτοντες εἰς τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου δύναται νὰ αἰτήσωνται τὴν κατὰ τὰ ἄνω ἐγγραφὴν των εἰς τὰ βιβλία ἀσκουμένων ἐντὸς ἐξαμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Διὰ τῆς προτεινομένης τροπολογίας οὐδεμία προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ.

Σημειωτικὴ παρατήρησις
Χρ. Ν. Β. Φύσσας

Ἄρ. 834
Κατετέθη σήμερον
τὴν 12-9-78 καὶ ὥραν 19.00
ὁ Καταθέσας : ὁ Δ/τῆς Νομ. Ἐργασίῶν

Χρ. Ν. Β. Φύσσας